

Vergaderjaar 2016–2017

33 552

Slachtofferbeleid

Nr. 26

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 20 december 2016

Tijdens het VAO «Status: Vermist: Op zoek naar een oplossing» dat op 2 november jl. werd gehouden (Handelingen II 2016/17, nr. 17, item 15), heb ik toegezegd uw Kamer nader te berichten over drie onderwerpen:

- a) de opzet van het rechtsvergelijkende onderzoek van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) naar de wijze waarop men in andere landen met de problematiek van vermiste personen omgaat,
- b) de evaluatie van de protocollen met instanties over de omgang met achterblijvers van vermiste personen en
- c) het overleg met de Raad voor de rechtspraak over de duur van de procedure bij de rechtbank om een verklaring van vermoedelijk overlijden te verkrijgen.

a) Opzet WODC onderzoek

Zoals ik in mijn brief aan uw Kamer d.d. 27 september j.l. (Kamerstukken 17 050 en 33 552, nr. 531) heb toegezegd, heb ik het WODC opdracht gegeven onderzoek uit te voeren naar de meerwaarde en complicaties van een wettelijke status voor vermiste personen. Hierbij zullen alle suggesties worden betrokken die naar voren zijn gebracht tijdens het op 29 juni j.l. gehouden rondetafelgesprek en tijdens het Algemeen Overleg van 28 september j.l. (Kamerstuk 33 552, nr. 22).

Het gaat dan bijvoorbeeld om een eventuele rol voor het Openbaar Ministerie bij het afgeven van een verklaring omtrent vermissing en om het voorstel om een verklaring van onvermogen te introduceren, op grond waarvan achterblijvers uitstel van betaling van bepaalde financiële verplichtingen van de vermiste zouden kunnen krijgen. Tevens zal het WODC een rechtsvergelijkend onderzoek uitvoeren naar de wijze waarop andere landen met deze problematiek omgaan, zodat wij kunnen leren van de ervaringen die elders zijn opgedaan en deze kunnen gebruiken voor het oplossen van knelpunten. Ik heb het WODC gevraagd om onderzoek te doen naar de wettelijke regelingen in Duitsland, Zweden,

Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Het onderzoek zal vóór de zomer van 2017 worden afgerond.

b) Evaluatie protocollen

Daarnaast zal een evaluatie worden uitgevoerd van de maatwerkafspraken met organisaties over de omgang met achterblijvers van vermiste personen. Onder deze maatwerkafspraken vallen ook de protocollen die door Slachtofferhulp Nederland (SHN) zijn opgesteld met onder meer het Verbond van verzekeraars, de Nederlandse Vereniging van Banken, de Pensioenfederatie en de Belastingdienst. Het is belangrijk dat de maatwerkafspraken daadwerkelijk een praktische oplossing bieden voor de achterblijvers van vermiste personen.

SHN monitort om welke organisatie het gaat, hoe de zaak precies wordt opgelost, alsmede of dat een positief effect sorteert voor de achterblijver. Met deze gegevens kan vóór de zomer van 2017 de balans worden opgemaakt over hoe het huidige beleid functioneert in de praktijk. Daarbij wil ik ook vermelden dat de eerder aangekondigde verklaring dat iemand bij de politie als vermist gemeld staat, per 1 december 2016 verstrekt kan worden.

c) Overleg met de Raad voor de rechtspraak

Zoals toegezegd, heb ik de lange duur van de procedure bij de rechtbank om een verklaring van rechtsvermoeden van overlijden te verkrijgen, zoals achterblijvers die hebben meegemaakt, onder de aandacht gebracht van de Raad voor de rechtspraak. Deze heeft mij bericht dat de rechtspraak oog heeft voor het bijzondere belang van voortvarendheid in dit soort procedures. Met inachtneming van de wettelijke termijnen streeft de rechtspraak er dan ook naar om dit soort zaken zo spoedig mogelijk te beslissen. Hiervoor is nogmaals aandacht gevraagd bij de gerechten via het Landelijk Overleg voorzitters familiesector (LOVF).

Het is mijn streven om u vóór de zomer van 2017 te informeren over de uitkomst van het onderzoek van het WODC alsmede over de resultaten van de evaluatie van de protocollen.

De Minister van Veiligheid en Justitie,
G.A. van der Steur